

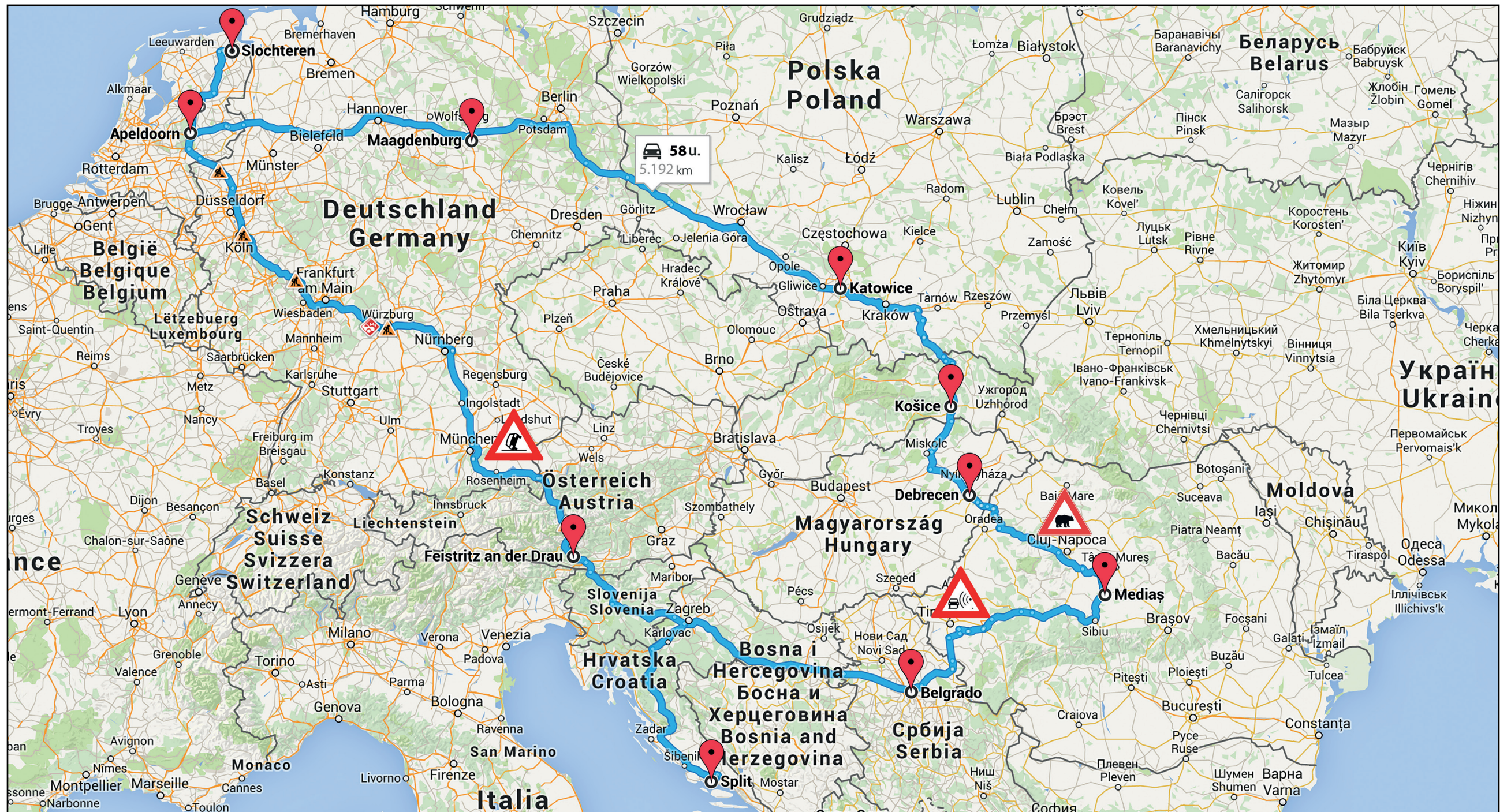

Voetbal én avontuur tussen Slochteren en Split

‘Je moet compleet gestoord zijn als je met zeven mannen 58 uur in een minibusje wilt doorbrengen.’ Het zijn de woorden van mijn moeder aan de vooravond van mijn Groundhop XXL tussen Slochteren en Split. In een week tijd zien we zes voetbalwedstrijden, door-kruisen we 10 landen en rijden we 5.192 kilometer.

Over blote zigeunerborsten bij een tankstation in Roemenië, kromgetrokken lichtmasten in Slowakije en een dode beer in de berm. Inderdaad gestoord? Oordeel zelf.

door Tom Bodde

Dag 1: Slochteren–Magdeburg (Dld)

Onze eerste wedstrijd staat duizend kilometer verderop gepland en dus besluiten we, met Apeldoorn als centraal vertrekpunt, een dag eerder te vertrekken. De stemming zit er meteen in. Rond tien en arriveren we bij het Sleep & Co Hotel in Magdeburg.

Dag 2: Magdeburg–Katowice (Pol)

Na een onrustige nacht (het hotel blijkt naast een brandweerkazerne te staan) gaan we op pad. Een zeventig kilometer lange hobbelweg brengt ons naar de snelweg richting de krochten van het Poolse ‘Ruhrgebied’. We checken in bij een fraai hotel in een buitenwijk van Katowice en ontmoeten Sjoerd, een Nederlandse ‘local’ die ons zal begeleiden bij zijn favoriete club.

Een boemeltje, waarvan de ramen met stenen zijn doorzeefd, brengt ons naar het centrum van deze rauwe industriestad. Bij het vervallen stadion van mijnwerkersclub GKS worden de entreekaartjes verkocht vanuit een verrotte caravan. Op het binnenterrein staan diverse barbecues te roken. Nadat de marketingmanager ons heeft vereeuwigd, kan de partij tegen Chojniczanka Chojnicze beginnen.

Een evenbeeld van Imca Marina zit naast ons. Ze gilt en tiert de hele wedstrijd door. Wanneer de thuisploeg op voorsprong komt, vliegt ze Sjoerd om de nek. De beroemde harde kern GieKSa kan ons zeer bekoren met sfeeracties en negentig minuten supportersgezang. Op de saaie momenten valt er voldoende te beleven. De in nevelen gehulde lichtmasten zijn gruwelijk mooi. Naast de lompe hoofdtribune trekt het nostalgische scorebord je aandacht. De functionaris van dienst klimt naar boven om het uurwerk aan te slingeren en na een doelpunt verhangt hij letterlijk de bordjes. Het duel eindigt in 1-1.

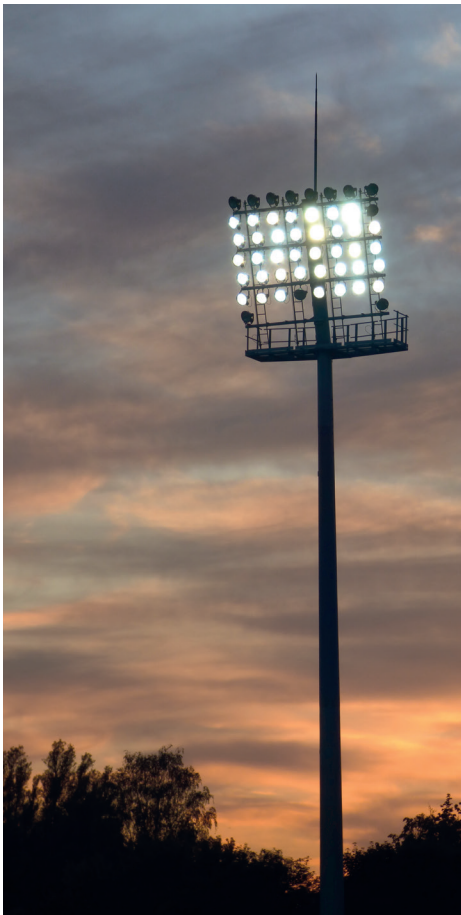
Dag 3: Katowice-Kosice(Slk)–Debrecen

De eerste etappe gaat naar het Slowaakse stad Kosice, maar omdat we in het grensstadje Nowy Sacz lichtmasten ontwaren, nemen we een kijkje in het gezellige onderkomen van de tweede divisionist. Twee uur later staan we alsnog op de grasmat van het Lokomotiv Stadion van 1.FC Kosice.

Het blijkt een pareltje! Heeft Honved Budapest een heg op het middenterrein, hier zien we fleurige bloembakken. De kromgetrokken lichtmasten zijn voor echte groundhoppers niet te versmaden.

Voor de Hongaarse grens belanden we in een file. Het tijdschema komt onder druk te staan. Wij verdwalen in de industriestad Miskolc, we zitten bijna zonder benzine en kunnen nergens de Hongaarse forint pinnen. De paniek slaat lichtelijk toe, maar gelukkig arriveren we na Miskolc op een autosnelweg die ons in één ruk naar Debrecen brengt. Op tachtig kilometer van de Oekraïense grens betrekken we Pension Panzio. Niet alleen het onderkomen valt in de smaak, de bevallige gastvrouw Dukai evenzeer.

In de vierde ronde van de Europa League speelt DVSC Debrecen deze avond tegen het Zwitserse Young Boys. De futuristische arena valt in het niet bij de sfeervolle ‘meuk’ van gisteravond. De fans van beide kampen proberen er iets van te maken, maar de wedstrijd is saai (0-0) en het geluid galmt door de kille betonbak. Geen aanrader dus.

Dag 4: Debrecen (Hon)–Medias (Roe)

Wanneer wij twee uur na vertrek de Roemeense grens passeren, belanden we in een totaal andere wereld. Wie zien paard en wagen, hobbelen over onverharde wegen en rijden door dorpen waar smoezelige Roma struinen. We rijden langs stalltjes met meloenen, gehaakte kleedjes, dierenhuiden, tuinkabouters en komen in een stadje met tientallen Roma-paleizen.

Roemenen rijden als idioten. Ze halen je het liefst vlak voor een afgrond in. We slalommen langs aangereden vossen en ontwaren zelfs een dode beer in de berm. Tijdens een tankbeurt staan we naast een pick-up met veertien zitbanken. Een gezin rijdt in een barrel met kogelgaten, en een Roma-vrouwje loopt met blote borsten de shop binnen. Het kan allemaal in Roemenië.

Het is een lange, slopende rit naar het provinciestadje Medias. Hier betrekken we Hotel Traube, gelegen aan het historische plein. Het stadion van Gaz Metan Medias is fotogeniek opgetrokken aan de oever van de rivier Tarna Mare. Kaartjes voor het eredivisie-duel tegen Pandurii Targu Jiu (0-2) kosten € 2,50.

De wedstrijd is belabberd. Het mooiste moment: een bal die het stadion uit vliegt en in de rivier belandt. In het uitvak staan op de kop af negentien fans die onafgebroken trommelen en zingen. De thuisclub heeft geen harde kern. Daarom besluiten wij tot vermaak van de toeschouwers het voortouw te nemen. Een dronkaard, een dorpsgek en een groep kinderen sluiten aan. Met het klassieke ‘Hij is een hondenlul’ krijgen we het uitvak heel even stil. De oprichting van Medias Ultras is een feit.

meer foto's zien, kijk op www.facebook.com/PankenkaNL

Dag 5: Medias-Belgrado (Ser)

Vandaag maken we opnieuw van alles mee. Vanuit het bos rijdt plotseling een onbemande auto de weg op. Even verderop staat een vliegtuig in een voortuin. Waar alle Roemenen onbestraft rijden als Jos Verstappen, word ik wél op de bon geslingerd. Ik moet betalen bij een bank, maar die is op zaterdag gesloten. Bij een politiebureau willen agenten mijn geld niet aannemen, dus glippen we zonder betalen de Servische grens over.

Op de ring van Belgrado komen we een spookrijder tegen, die ons met veel misbaar kenbaar maakt dat dat hier de gewoonste zaak van de wereld is. Gelukkig arriveren we zonder ongelukken.

We lopen naar het roemruchte Marakana. De vervallen betonbak van Rode Ster ligt in een kuil en is voorzien van rood-witte graffiti. Hoewel tegenstander Spartak Subotica niet bekend staat als aartsrivaal, staan er honderden ME'ers om het strijdperk.

Vanuit de voetbaltempel hebben we een uniek uitzicht over de stad. De beruchte Ultras Delije zingen onafgebroken, steken tientallen fakkels af en smijten om de haverklap vuurwerk naar de stewards. Rode Ster is de bovenliggende partij, maar weet pas laat te scoren. De ontlading is fenomenaal.

Onder indruk van de heksenketel verlaten we een uur na afloop de fanshop. Het is nog even spannend als we in een cordon van de mobiele eenheid belanden die de honderd bezoekende fans naar het treinstation moet begeleiden. Eenmaal daaraan ontsnapt, wandelen we rustig naar ons hotel.

meer foto's zien, kijk op www.facebook.com/PankenkaNL

Dag 6: Belgrado-Split (Kro)

Het hoofdafliche van de reis, de klassieker Hajduk Split–Dinamo Zagreb, staat op het programma. De reis naar Kroatië verloopt voorspoedig. Vanaf Zagreb patrouilleert de politie bij elke afslag en parkeerplaats van deze driehonderd kilometer lange route. Rond twee uur rijden we het zonovergoten Split binnen. We checken in en spoeden ons naar de binnenstad voor een versnapering langs de boulevard. Van een gespannen derbysfeer is nauwelijks sprake. Er lopen voornamelijk mooie mediterrane vrouwen voorbij aan ons terras.

Rondom het karakteristieke Stadion Poljud is het twee uur voor aanvang al een drukte van belang. Wij halen onze kaarten op en genieten van de duizenden in wit uitgedoste voetballfans.

Hajduk, vurig ondersteund door duizenden op de beroemde Torcida, gaat flitsend van start. Het immense stadion ontploft bijna als de thuisploeg op 2-0 komt. Er zijn slechts 150 supporters van de beruchte Bad Blue Boys (BBB) uit Zagreb aanwezig. In het uitvak staat ook een clubje Dinamo-fans die door de clubvoorzitter wordt gesubsidieerd. Die groep verkeert bizar genoeg in staat van oorlog met de BBB en wordt daarom omringd door bewapende agenten. Opdat ze niet door hun mede-fans worden aangevallen. Toch lukt het de BBB om ze te bestoken met vuurpijlen.

Nadat Dinamo in de 71e minuut een tegentreffer scoort, kantelt de wedstrijd en geeft de thuisploeg de voorsprong met twee goals in blessuretijd eenvoudig weg (2-3). De Ultras Torcida zijn woest en steken hun eigen tribune in brand. De fans spreken van omkoping en weigeren het stadion te verlaten. Pas een half uur na afloop verlaten we de tribune. Dat was dus een heftig avondje!

Dag 7: Split-Freistritz an der Drau (Oos)

We nemen een kijkje bij stadsgenoot HNK Split en aanvaarden vervolgens de 1.700 kilometer lange terugreis. In Rijeka nemen we uitgebreid de tijd voor een bezichtiging van het romantisch gelegen Stadion Kantrida. Eigenlijk zouden we vandaag het duel tegen Zadar bezoeken, maar die wedstrijd werd drie dagen eerder plotseling verschoven. Ook dat hoort bij groundhopping.

Eenmaal op het veld krijg ik de schrik van mijn leven wanneer een man met een pistool opduikt, de trekker overhaalt en schiet. Zijn actie blijkt bedoeld om de meeuwen van het veld te jagen.

Via Slovenië rijden we naar Oostenrijk. In het dorpje Freistritz betrekken we kamers in Gasthof Zentral. We treffen het: het is Tiroler-avond. Na veel bier en gejoel kruipen we gierend van de lach in ons mandje.

Dag 8: Freistritz an der Drau–Slochteren

Vol indrukken rijden we via de Oostenrijkse en Duitse snelwegen naar huis. Het afscheid valt zwaar na een intensieve week. Een paar dagen later is de moeheid verdwenen en droom ik in gedachten weg bij deze onvergetelijke reis. Een dode beer in de berm, fans die hun eigen tribune in de fik steken en Roemenen die ‘hij is een hondenlul’ zingen. Wat een avontuur...

